

mærkt paa Forholdene. Den højtærede Finansminister har i Folketinget sagt, at jeg havde givet et lyst Billede af de finansielle Forhold, saaledes som de vilde komme til at foreligge i indeværende Finansaar. Deri tror jeg oprigtig talt den højtærede Finansminister gør mig Uret. Jeg har i høj Grad advaret i Folketinget netop ved den Finanslovstale, som den højtærede Finansminister har beskæftiget sig med adskillige Gange, nemlig den Tale, jeg holdt den 22. Marts i Aar, imod, at man paa Grund af det forholdsvis gunstige Resultat af Finansaaret 1919—20 skulde komme til at tro, at de finansielle Forhold vilde komme til at stille sig særdeles lyst i indeværende Finansaar. Nu har den højtærede Finansminister oplyst, at den Kassegæld, som Statskassen har til Nationalbanken, er steget fra den 22. Marts, da den var 65 Mill. Kr., til 126 Mill. Kr., hvilket var Beløbet den 15. Juni. Jeg skal ikke nægte, at dette er overordentlig skræmmende med Hensyn til indeværende Finansaars finansielle Status. Thi hvorledes vil denne Sum kunne dækkes? Der kan ikke være Tvivl om, at naar man den 15. Juni er oppe paa et Beløb af 126 Mill. Kr., vil man den 30. Juni være oppe paa et højere Beløb, det tror jeg ikke, den højtærede Finansminister vil modsige. Det ligger simpelt hen i, at der næsten ingen Indtægter kommer i Slutningen af Juni Maaned, som overhovedet ikke i noget Kvartals Slutning, medens Udgifterne ganske som almindeligt vælter paa. Nu har det ganske sikkert været saaledes, at man ogsaa fra Finansministeriets Side har været oppe paa et højere Beløb end de 126 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister har nævnt. Man har været oppe paa 140 Mill. Kr., ja, derover (*Finansministeren* [N. Neergaard]; Paa 160 Mill. Kr.). Jeg agtede selv at sige det. Men hvorledes var Forholdet da? Forholdet var dette, at man da havde de overordentlige Skatter at tage til. Jeg følte mig ikke saa forskrækket over de meget store Beløb, som man naaede til i Efteraaret 1919, fordi jeg vidste, at nu vilde den overordentlige Indkomst- og Formueskat indkomme med meget store Beløb. Jeg havde endogsaa været saa forsigtig at foreslaa og at faa vedtaget et ekstra Kvartals Skat, der ogsaa vilde give et meget betydeligt Beløb. Jeg erindrer, at den højtærede Finansminister den Gang, da alting endnu ikke var bragt paa sin rette Plads i vort Samfund, modsatte sig denne sidste Skat, idet han gik ud fra, at der vilde være rigelige Beløb til de Udgifter, der kom. Det

viste sig imidlertid, at det ikke var Tilfældet, og at der var god Brug for Pengene, og jeg kan ikke andet end antage, at den højtærede Finansminister i den Stilling, han nu beklæder, i og for sig er fornøjet med, at disse 25 Mill. Kr. gik ind i Statskassen. Men selv nu, da der er en overordentlig Stigning i Forbrugsafgiften, og det ser man jo fra Maaned til Maaned, ikke alene en Stigning i Toldafgiften, men ogsaa i de almindelige Forbrugsafgifter, viser det sig, at Gælden til Nationalbanken stiger og bliver ved at stige. Forholdet er dette, at i Aar, hvor der ingen overordentlig Indkomst- og Formueskat indkommer, men hvor man kun kan regne med de Beløb, den ordentlige Indkomst- og Formueskat giver, hvis Satser ganske vist er forandrede og stærkt forhøjede, vil hele det Beløb, som man kan paa-regne efter disse Skattelove, dog ikke indkomme i indeværende Finansaar, hvilket jo ligger i, at Indkomstskatteaaret ikke falder sammen med Finansaaret. Men selv om de Beløb indgaar, som jeg har regnet med, forekommer det mig dog, at den højtærede Finansminister har Ret i at se mørkt paa Stillingen, naar allerede Gælden til Nationalbanken er steget saa højt.

Nu har jeg hørt, og det glæder mig som Statsborger, at den højtærede Minister har sagt, at der ikke vil blive paalagt Befolkningen nye Skatter, i alt Fald ikke blive paalagt Befolkningen nogen Skatteforøgelse. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Det har jeg ikke sagt.) Jo, saaledes har den højtærede Minister efter min Mening udtalt sig, at han ikke mente, man vilde komme til højere Skatter, end man i Øjeblikket har. Saaledes har jeg ganske sikkert forstaaet Udtalelsen af den højtærede Minister, og jeg tror, at Befolkningen ogsaa har forstaaet den saaledes og glædet sig over den ligesom jeg. Men jeg maa samtidig gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at de midlertidige Skattelove udløber med indeværende Finansaar, og det er jo dem, der giver de umaadelig store Beløb, saaledes at den højtærede Minister vil være nødsaget til inden dette Finansaars Udløb at komme til den nye Skatteordning, han har som Maal. Vi kan altsaa vente fra den højtærede Minister en ny, helt ny, finansiel Ordning. Han har, da jeg var Finansminister, af mig forlangt en Revision af hele vort Skattevæsen, baade Statens og Kommunernes, og jeg kan ikke tvivle om, at hvad han har krævet af andre, vil han selv i rigeligt Maal udføre, saa at man altsaa inden dette Aars Udløb vil faa at se fra hans Side